

MIKULÁŠSKÉ BESÍDKY

Ostrožská Lhota 3.a 4.prosince 2011

V klidu a pohodě proběhlo letošní Mikulášské hemžení. V předstihu jsme si na zkoušku rozdělili úkoly podle tradičního scénáře a zkompletovali seznam pozvaných. Chlapi se aktivně hlásili k osobnímu doručování pozvánek, při kterém hrozí aj nejaká tá štamprla. V době, kdy už sme oprašovali a vymýšľali koledy. Samotná akce sezvaná na půl sedmé, pro nás sraz o pěti. Přihřít zvěřinový guláš od Martina Trněného, nachystat stolování, koláčky aj všecko ostatní. Baví mě, když sa žádný neptá jak trůba, co mám udělat a udělá to sám bez zbytečných řečí. Byli sice aj takoví co zavolali, že nestihnú dojet z honu na přípravy, ale hned sa dušovali, že o to víc budú uklúzat. Šak aj to je potřeba.

Začínajú sa scházat hosti aj roby. Dajte si po štamprli aj když venku nemrzne jak loňský rok. „Mráz by byl blbý, po dluhéj době prší“, hlásí příchozí. „Bude dost míst u stolů“, ptá sa znenadání myslím šest lidí naráz. „No co já vím, šak si sedněte a uvidíme“. A když eště nekdo dojde, tož přidáme legátku aj talérek. Jaký je guláš? Dobrý, ale eště málo teplý. Zkusíme ho dat na druhý šporák. Šak včil má eště

dojít Mikuláš z Hluku, tož zatým by mohl do provozní teploty dojít aj ten guláš. Přespolní světec si dovedl aj přespolního čerta. Ten byl hodně aktivní. Lhotský anděl sa zdál byt jakýsi zakřiknutý. Až sa začala vtírat poplašná myšlenka. Nezačíná zlo získávat převahu nad dobrem? Ona to ale tá pekelnica tak nemyslela. Rozsypala sice troch uhlá, ale víc sa rozdalo perníčků a našich nahrávek, ke kterým udělál Petr Radoch potisk až by to mohlo

vyvolávat klamně naděje. Vypadá to skoro jak normální CD a aj sa to jmenuje - *Půjdeme společně pod vrch Hájek*. No ale co ten guláš. První kastról už by sa dál, ale eště mosíme počkat ať druhá půlka osazenstva nehledí téj první do huby. Zatým sa rozněsla chuťovka. Vídeňáková zeleninová drkotina. Tož né sama. Rozněsli ju chlapi. Celú dobu byli v obsluze najaktivnější Petr Páč a Joža Zahradský. Druzí sa jim potom chtěli dorovnat aspoň při umývání náčení. Aj děvčice chtěli pomoct, ale mosely sa o příležitost skoro „porvat“. Hurá guláš je teplý. Silný, aj trochu ostřejší, jak sa u zvěřiny patří. Tož dobré. Aj Bezděkovo víno. Šmakovalo. Koláčků sa dost minulo už při čekání na večeru, ale šak po pořádnéj porci guláša ostalo v břuchu trochu místa tak akorát na tradiční trubičku Lidušky Kaňovéj. Než trochu posedne.

No a při tom trávení a besedování sa prohlédala kronika a fotky jak jich nachystali Vídeňští kronikáři, aj zápisky z letošních akcí jak sem jich zkompletoval eště dopoledňa. Samozřejmě sa aj zpívalo. Při kteréjsi měň známéj písničce sme sklidili od hostů aj zaslúžený potlesk. Ale přeca enom. K takovému zpívání okolo stola by tá harmonika pasovala. Akorát ju nikdo nevzál.

Starostka Jelénková tu má auto, poradil sem Petrovi Páčovi. A ten už zorganizoval zbytek. Jak Hela Křiváková zbystrila, že Zdena tahne kufr s nástrojem moc nadšená sa mně nezdála. Když ale všecko probíhalo v naprostém klidu, snášala to statečně. Mezi tým zájemci po chvilkách sledovali videozáznamy v improvizovaném kině na pódiu, aby to nerušilo zábavu v přísálí. Né enom naše produkce, ale aj hodnotné vystúpení Lipovjanů v Rohatci, Ksandrovců v Ostroze... Každý sa bavil, jak mu to pasovalo. Když sa potom začali hosté

zvíhat a pomáli sa začalo sbírat ze stolů byla půlnoc. Úklid sa dokončil v nedělu po hruběj. Ve srandě. Přitom Bohula říká „fakt sa mě to poslední dobů lůbí“. To asi proto, že si tak po chuti zazpívál s Jurú kostelníkem. Tož faň. Zdá sa, že vztahy sú nastavené tak, že si bez zbytečného urážání možeme říct aj věci méň příjemné. Ono sa dycky sa neco najde. Hlavně ale konstruktivně. Motivace je také. Už byly náměty, které další písničky by sme mohli eště zaznamenat pro sebe aj generace budoucí. Tož mohlo by sa máknůt aj na tom našem zpěvu. Rezervy sú.

To sa ukázalo aj při odpoledním, nedělním, trochu nezávazném vystúpení. Ale o to víc bylo srandy. Celé to bylo trochu o strašení malých děcek čertama a trochu o upjatém vánočním ladění. Dobíhal sem, s malým zpožděním chvilku po třetí a našel sem chlapů v hospodě v malěj, včil nekuřáckěj, jak zkúšajů koledu. Moc jisté to nebylo. Spíš vůbec. Už máte jít, hlásijů pořadatelky z Červeného kříža. No jak chcete. Zdenek a Petr Radoch pomožů prvnímu hlasu, domlůváme sa v přísálí. Slávek vycůfál načisto a nenastúpil. V sále sme sa pomotali vprostředku když sme nevěděli jak sa postavit a odpíváli tú nenatrénovanů koledu. Sice všelijak, ale uvolněně. Lovili sme to aj s textem z papíra. To proto, že jedni neměli noty, druzí zas brýle. Navíc sem to neuměl narychlo předehrát v tónině se třema křížkama. Po nás ženské. Za čertů. To rozčiluje kostelníka. Šak Mikuláš byl biskup a světec. Počkajte, eště sa zazpívá venku u stromka. Dobrá počkáme.

Tady sú ty brýle, říká Zdena Křivák zas v malěj. Do sálu sem si vzál prázdny futrál. „Když sem šel totkaj na ryby, nenavlékl sem si doma háčky. Pustil sem sa do toho až u vody. Aj co slunko svítilo jak blbé, nemohl sem sa trefit. Až po chvilce s brýlama na nosi sem si uvědomil, že jak sem si jich v kapsi trochu přisedl, skla tam ostaly vysypané“, říká na toto téma Staňa Zahradský. „Když sem si byl pro nové brýle, tož že si mám první zkusit obrůčky a podívat sa do zrcadla. Jak sem sa v tom špígli uviděl říkám dobré, včil vidím jak ostříž. Počkajte, eště tam nemáte skla říkál mně optik“, přidál sa Zdena Křivák. Staňa Kuřina zasěj hledál s Jiřinů hospodsků termín na výroční schůzu hasičsků. „No co mám ale napsat do výroční zprávy, když za celý rok nehoří a nehoří ani potopa nebyla“? „Tož to udělaj jak Pepa Šťastný když dělál vedůcího brigády socialiskěj práce traktoristů“, radil mu zas Křivák. „Co bych si spisoval na papír, šak neco řeknu“, myslél si úderník Pepa. Jak sa ale postavil a rozhlédl sa po plném sále zbledl a říká: „Co sme dělali? No co bysme dělali. Ale co sme nestihli letos, uděláme narok“.

Chlapi *Nesem vám noviny* zazpíváme u toho stromku před Obecním a už podťte. Zastavili sme sa po první sloše. Nikomu to nevadilo. Ani to, že sme nasadili zbytečně nízko. V klidu, v pohodě. A ve srandě.

Václav V.Hájek 5.prosince 2011 v podvečer, když chodijů malí Mikulášé